NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

tweede kamer

Dossier: TB-0367-2026 (SBT 233)

In de zaak van:

mr. X, advocaat

hierna genoemd “appellant”,

met als raadsman Mr. Y,

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep de volgende beslissing.

***

1. Ten laste gelegde feiten

Bij aangetekende brief van 7 januari 2025 werd appellant met toepassing van artikel 459 Gerechtelijk Wetboek opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige Ordes van advocaten van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, na de beslissing van de Stafhouder van de Nederlandstalige Orde van Advocaten van de Balie van Brussel tot het doen van deze oproeping krachtens artikel 458 § 2 Ger. W., wegens de volgende concrete feiten (zoals omschreven in de bestreden beslissing), hier met aanduiding genummerd als feit 1, 2, 3 en 4 door deze Nederlandstalige tuchtraad van beroep (verder “TB” genoemd):

“*Het voorwerp van het onderzoek kan aanleiding geven tot volgende tuchtrechtelijke kwalificaties :*

*inbreuken op artikel 455/456 van het Gerechtelijk Wetboek en meer bepaald op de verplichting tot naleving van de beginselen van waardigheid , rechtschapenheid en kiesheid en de verplichting tot naleving van de toepasselijke reglementen en meer bepaald het reglement betreffende de derdengelden en meer in het bijzonder:*

(1) *inbreuken op artikel 136 van de Codex Deontologie en meer bepaald de voor derdenrekeningen geldende rapporteringsverplichtingen door op … 2022 in gebreke te zijn gebleven bepaalde bedragen te rapporteren die al méér dan twee maanden op de derdenrekening stonden, waar uit het overzicht tevens bleek dat meerdere bedragen al enkele jaren op de derdenrekening stonden (e-mailbericht van … 2022);*

(2) *inbreuken op artikel 134, eerste lid van de Codex Deontologie, door sommen die op de derdenrekening werden gestort niet onmiddellijk door te storten aan de bestemmelingen;*

(3) *inbreuken op artikel 134, derde lid van de Codex Deontologie, door sommen die langere tijd op de derdenrekening zijn blijven staan, niet te storten op een rubriekrekening;*

(4) *inbreuken op artikel 134, tweede lid van de Codex Deontologie, door sommen ontvangen op de derdenrekening te behouden als erelonen , voorschotten of provisies, zonder de cliënten daar van te verwittigen en zonder deze sommen over te schrijven naar een ereloonrekening.*".

Deze ten laste gelegde feiten 1, 2, 3 en 4 werden in de bestreden beslissing vernoemd als inbreuken op de deontologie van de advocaten en in het bijzonder de artikels van de Codex Deontologie zoals in de tenlastegelegde feiten genoemd.

2. <u>Bestreden beslissing en hoger beroep</u>

De tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige Ordes van het hof van beroep te Brussel heeft op 16 december 2025, op tegenspraak, de tuchtvervolging toelaatbaar verklaard, de tuchtfeiten 1, 2, 3 en 4 bewezen verklaard en appellant hiervoor een schorsing opgelegd van 2 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van drie jaar.

Tegen deze beslissing heeft appellant bij aangetekende brief afgegeven aan de diensten van De Post op … 2025 en toegekomen ter zetel van de TB op 6 januari 2026, hoger beroep aangetekend met als redengeving dat naar zijn mening de straf te streng is.

3. <u>Procedurevoorgaanden en beoordeling</u>

Appellant werd tijdig en regelmatig opgeroepen om te verschijnen voor de zitting van de TB op 6 mei 2026, waar de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen.

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld en bijgevolg ontvankelijk.

De feitelijke omstandigheden die aan de oorsprong liggen van de voorliggende procedure, zoals vervat in de tenlasteleggingen in de bestreden beslissing en de nu ten laste van appellant gelegde feiten blijken uit de bestreden beslissing van 16 december 2025 en het tuchtdossier.

Appellant betwistte de feiten ter zitting van de TB niet doch stelde dat de in de feiten bedoelde onregelmatigheden inzake de derdenrekening alleszins geen verduisteringen inhielden en dat inmiddels inzake de derdenrekening alles in orde is gebracht.

Om de redenen uiteengezet in de bestreden beslissing, integraal bijgetreden en hier hernomen, zijn de aan appellant ten laste gelegde tuchtfeiten 1, 2, 3 en 4 ook in hoger beroep bewezen gebleven. Uit het geheel der voorgelegde onderzoeksresultaten van het tuchtonderzoek en het onderzoek ter zitting blijkt dat de tuchtfeiten 1, 2, 3 en 4 wel degelijk bewezen zijn.

De door de bestreden beslissing opgelegde sanctionering van een schorsing alsmede de duur ervan, zijnde 2 maanden, is geen gepast antwoord op de hier bewezen verklaarde tuchtfeiten. Een schorsing van 1 maand is daarentegen meer aangepast aan de aard en de ernst der feiten.

Deze bewezen verklaarde tuchtfeiten vormen immers telkens een ernstige inbreuk op de beginselen van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en de vereisten van goed beheer en reglementering van de derdenrekening en derdengelden van een advocaat en meer in het bijzonder van artikel 134, lid 1, 2 en 3 en 136 Codex Deontologie en de overige geciteerde wets- en reglementaire bepalingen.

Door zijn handelswijze heeft appellant immers ook het vertrouwen geschonden van rechtzoekende en van confraters die recht hebben op uitoefening van het beroep van advocaat ook mits het goed beheer van de derdengelden en de derdenrekeningen en die zijn positie van onafhankelijkheid ook daarin te allen tijde niet uit het oog verliest.

Een sanctionering door een schorsing voor een duur van één maand is evenredig aan de aard, de ernst en de zwaarwichtigheid van de bewezen tuchtfeiten 1, 2, 3 en 4 samen en aan de aard en de ernst ervan, doch ook aan de gedragingen en de persoonlijkheid van appellant die aantoont dat hij onvoldoende eerbied had voor de noodzaak van eerbiediging van de reglementering inzake de derdenrekeningen en derdengelden. De door de bestreden beslissing opgelegde sanctionering moet dan ook beperkt worden tot een schorsing van één maand.

Het is terecht dat de tenuitvoerlegging van de opgelegde schorsing werd uitgesteld en dit blijft terecht ook nu de sanctionering tot één maand schorsing herleid moet worden, doch het is noodzakelijk, ter ondersteuning van appellant in zijn inspanningen de deontologische verplichtingen verder stipt na te leven en mede rekening houdend met zijn blanco tuchtverleden, die tenuitvoerlegging en dus die gunstmaatregel afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat in de op 3 jaar bepaalde proefperiode geen tuchtrechtelijke inbreuk wordt gepleegd, die ook nog na afloop daarvan leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of het bewezen verklaren van het verweten tuchtfeit.

Men kan immers verhopen dat in hoofde van appellant een verbetering plaatsvindt en verwacht kan worden en een effectieve sanctionering zou zijn reclassering binnen de beroepsgroep der advocaten nadelig kunnen beïnvloeden. Deze maatregel volstaat om een herhaling van dergelijke nalatigheden te vermijden daar appellant moet weten dat deze maatregel van het uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde bestraffing, bij een gepleegde tuchtrechtelijke inbreuk in de op 3 jaar bepaalde proefperiode (als opgelegde na te leven voorwaarde voor het uitstel van tenuitvoerlegging), die leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of een bewezen verklaring van het verweten tuchtfeit, ook nog na afloop van de proefperiode, kan verloren gaan en kan leiden tot het horen opheffen van dat uitstel op heden verleend, op de wijze zoals bedoeld in art. 460, lid 5 Ger. W.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

De bestreden beslissing moet derhalve worden gewijzigd en dit eveneens met toevoeging van de voorwaarde inzake het uitstel van tenuitvoerlegging waarvan twee alinea's hoger sprake.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

4. <u>Beslissing</u>

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend op tegenspraak,

verklaart het hoger beroep en het tegenberoep ontvankelijk,

bevestigt de bestreden beslissing, mits de wijziging dat één maand schorsing wordt opgelegd in plaats van twee maanden en dat het volledig uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde bestraffing van de schorsing van 1 maand gedurende drie jaar slechts geldt onder de voorwaarde dat in deze proefperiode van drie jaar geen tuchtrechtelijke inbreuk wordt gepleegd, die leidt tot een tuchtrechtelijke veroordeling of tot de bewezenverklaring van dat tuchtfeit, ook nog na afloop van de proefperiode,

Aldus gewezen door de tweede kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Philippe De Jaegere, Lutgart Gillis, Frank Cambien en Dirk Peeters, assessoren,

Uitgesproken in openbare zitting van 17 juni 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Philippe De Jaegere Frank Cambien Lutgart Gillis

Dirk Peeters Ludwig Evens Caroline Vanderkerken